

L'esperada reforma del Sant Pius V

La quarta fase de l'ampliació del Museu Sant Pius V de València sembla que ja està en camí. El conflicte per la permuta dels terrenys s'ha solucionat, tot i que l'inici de les obres encara està pendent de l'aprovació del Ministeri i de la Comissió Europea.

RAFA GIL

Vista de la cúpula de l'església del museu restaurada durant la segona fase d'ampliació del Sant Pius V. Les obres de rehabilitació d'aquest museu, convertit en estendard de la política museística del Govern popular a la Generalitat, han estat entrebancades pel Ministeri de Cultura.

Després de gairebé tres anys de reiterats anuncis sobre l'inici de les obres del Museu Sant Pius V de València, sembla que ajuntament i Generalitat ja s'han posat d'acord. La zona de l'antiga estació de Giorgeta, propietat de la Generalitat, serà la que entrarà en la permuta a canvi dels terrenys municipals dels jardins de Vivers, on s'edificarà la quarta fase del projecte. El pressupost destinat pel Ministeri de Cultura serà finalment de 780 milions de pessetes, quan inicialment es parlava de 1.200 milions.

No obstant això, encara no s'ha fixat la data d'inici de les obres. El Ministeri de Cultura i la Comissió Europea han d'aprovar la resolució final i s'ha de fer l'adjudicació a les empreses corresponents. Així, les obres no començaran abans de quatre o cinc mesos. L'arquitecte responsable del projecte, Alvaro Gómez Ferrer, ha declarat a EL TEMPS que si les institucions pertinents s'afanyen, les obres podrien iniciar-se com a molt al novembre.

L'obra final del Sant Pius V no serà, però, la que en un principi s'havia aprovat. En el projecte inicial de la quarta fase, obra dels arquitectes valencians Manuel Portaceli i Álvaro Gómez Ferrer, es preveia enderrocar la part del museu que dóna als Jardins de Vivers (la sala Laporta). Aquesta zona era la que s'havia de permutar a l'ajuntament pels terrenys de darrere del museu (propietat municipal), on està previst construir l'ampliació definitiva. Amb l'entrada del

RAFA GIL

A l'esquerra, una vista general del Museu Sant Pius V. Tota la part nova de l'esquerra de l'edifici correspon a les anteriors ampliacions. A sota, una de les sales de nova construcció dedicada a exposicions temporals i la llibreria, inaugurada el 1996 dins de la tercera fase de l'ampliació del museu.

govern popular a la Generalitat Valenciana, el projecte va canviar. Manuel Portaceli va ser apartat per una decisió ministerial, i va semblar més prudent conservar la sala Laporta. Per tant, la Generalitat havia de buscar uns altres terrenys per cedir-los a l'ajuntament a canvi de la zona on es construirà la quarta fase. Finalment, l'antiga estació de Giorgeta serà la que entrarà en la permuta. Tot aquest enrenou, juntament amb l'escàs interès que s'ha mostrat a Madrid pel condicionament definitiu del museu, han estat les causes que les obres hagen estat tant de temps parades.

El projecte definitiu de la quarta fase preveu la construcció del que serà l'edifici pròpiament dit i que acollirà les exposicions permanents del fons del museu, a més de magatzems per guardar els quadres i uns tallers de restauració en millors condicions. Fernando Benito, director del Museu Sant Pius V, creu que encara s'haurà de fer un apèndix al projecte. "És necessari condicionar tota la part antiga de l'edifici per evitar problemes com els termites i la humitat i s'haurà de construir un espai més ampli per a l'Acadèmia de Sant Carles. Tot això no entra en el projecte i és quasi urgent de fer-ho."

En les anteriors fases de recupe-

ració i ampliació del museu es va fer un saló d'actes per a l'Acadèmia (primera fase). En la segona fase es va recuperar l'espai de la cúpula, que havia estat enderrocada. La tercera fase, inaugurada l'any 1996, va representar una millora notable en les instal·lacions del museu. Es van construir les sales d'exposicions temporals, la cafeteria, la llibreria i les oficines.

Un museu amb molta història. Construït entre el 1683 i el 1744 per ordre de l'arquebisbe Juan Tomás de Rocabertí, el museu Sant Pius V o Museu de Belles Arts era un col·legi-seminari per a joves clergues que es perfeccionaven en la seva tasca. Amb la desamortització de Mendizábal, el 1835 el museu va passar a mans de l'estat i el va convertir en hospital militar. La llei desamortitzadora obligava a construir museus provincials de belles arts amb els fons expropiats als ordes religiosos suprimits. La cura d'aquests museus anava a càrrec de les acadèmies, i a València va ser l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles l'encarregada de gestionar el museu. Inicialment, es va ubicar en l'edifici de la universitat. Després, durant la guerra civil, va estar en el convent del Carme, situat al barri del mateix nom.

Interior de la zona del museu corresponent a la tercera fase d'ampliació. En aquesta part es troben les sales d'exposicions temporals, la llibreria, la cafeteria i les oficines.

RAFA GIL

La guerra, però, va malmetre l'edifici i totes les obres es van traslladar a l'edifici actual. Entre 1940 i 1946, els arquitectes Macarrón, Mora i Goerlich el van habilitar per a les noves funcions. Les obres que acull el museu Sant Pius V, per tant, són propietat de l'Acadèmia de Sant Carles i de l'estat, que té la potestat sobre to-

tes les obres expropiades dels convents.

El Museu Sant Pius V de València, gestionat per la Generalitat Valenciana des del 1984, es va convertir en l'estendard de la política museística del govern popular de la Generalitat Valenciana a començaments de la present legislatura. Oblidat durant molts anys, tot i es-

tar a la vora del riu Túria, la Direcció General de Museus i Belles Arts es va proposar des d'un principi reordenar, restaurar i racionalitzar tot el patrimoni de l'edifici, però les coses no han anat gens rodades. L'interès que ha mostrat la direcció general per finalitzar les obres, no es correspon amb la resposta del Ministeri de Madrid. Així doncs, encara està menys clara la possibilitat que tota l'obra del fons del museu corresponent al segle XIX es traslladara al Convent del Carme, un edifici que no reuneix les condicions adequades per acollir un museu i que hauria de sofrir una gran reforma.

Ara per ara, i si se salven tots els entrebancs, sembla que les obres començaran. El que potser no començarà és el vell projecte d'obrir València al riu i fer així més agradable l'accés al museu, un dels trams urbans més durs de tota la ciutat.

Rosanna Melià

AJUNTAMENT DE GANDIA

IX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE GANDIA

Palau dels Berja - Agost 1998

Informació Telèfon: 962 95 94 78
Venda d'entrades: Tourist Info (Gandia i Platja)

dilluns dia 3
orquestra de cambra de l'empordà

dijous dia 6
orquestra artur rubinstein (polònia)

dissabte dia 8
amparo hontanilla (piano)

dimecres dia 12
orquestra jove de baviera

dimarts dia 18 (gala lírica)
virginia prieto (soprano)
elena valdelomar (soprano)
enrique r. del portal (tenor)
marco moncloa (bariton)
fco. luis santlago (plano)

divendres dia 21
claudio carbó (piano)

divendres dia 28
orquestra de cambra andrés segovia
concerti director: victor ambroa
guitarra solista: ismael barambio

GENERALITAT VALENCIANA

INICIATIVA
BANCAJA

DIPUTACIÓ DE
VALENCIA